



สถานีตำรวจภูธรป่าแป๋
Papae Police Station



แนวทางการปฏิบัติในการใช้
ดุลยพินิจไม่รับคำร้องทุกข์
ในคดีอาญา

สถานีตำรวจภูธรป่าแป๋



สถานีตำรวจภูธรป่าแป๋

Papae Police Station



หลักการและเหตุผล

เมื่อมีการกระทำความผิดทางอาญาเกิดขึ้นพนักงานสอบสวนหรือตำรวจ เป็นองค์กรที่สำคัญที่สุดองค์กรหนึ่งในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา เพราะเป็นหน่วยงานแรกที่ได้รับผิดชอบต่อกระบวนการยุติธรรมก่อนที่คดีหรือข้อพิพาทที่เกิดขึ้นถูกส่งต่อไปยังขั้นตอนการสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการ และเข้าสู่การพิจารณาในชั้นศาล โดยมีตำรวจเป็นผู้รวบรวมพยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนของพนักงานสอบสวนแล้วส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการซึ่งเป็นทนายแผ่นดินฟ้องผู้ต้องหาต่อศาล หลังจากเมื่อศาลพิพากษาลงโทษแล้วเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์จะควบคุมตัวผู้นั้นไว้ในเรือนจำเพื่ออบรม ดัดนิสัย และฝึกอาชีพ เพื่อให้กลับคืนสู่สังคมได้อย่างปกติสุข

การเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญา เริ่มจากขั้นตอนแรกคือการร้องทุกข์ โดยบุคคลที่มีอำนาจร้องทุกข์ คือผู้เสียหายตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒ (๔) กล่าวคือ เมื่อมีการกระทำความผิดทางอาญาเกิดขึ้นผู้เสียหายจะต้องไปร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๒๓ หรือร้องทุกข์ต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่รอง หรือเหนือพนักงานสอบสวนและเป็นผู้ซึ่งมีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๒๔ โดยผู้เสียหายมีเจตนาที่จะให้ผู้กระทำความผิดได้รับโทษ จึงจะถือเป็นการร้องทุกข์ที่ชอบด้วยกฎหมาย ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒ (๗) ซึ่งถือเป็นเงื่อนไขในการที่จะเข้าสู่ขั้นตอนต่อไป มิฉะนั้นพนักงานสอบสวนก็จะมีอำนาจทำการสอบสวนคดีอาญานั้น และเกี่ยวกับอำนาจสั่งฟ้องของพนักงานอัยการ กล่าวคือ ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดอาญาต่อส่วนตัวถ้าไม่มีคำร้องทุกข์หรือคำร้องทุกข์ไม่ชอบด้วยกฎหมายจะทำให้การสอบสวนที่กระทำลงโดยปราศจากอำนาจนั้นเสียไปและส่งผลให้พนักงานอัยการไม่มีอำนาจฟ้อง ดังได้บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๒๐ เมื่อข้อเท็จจริงดังกล่าวปรากฏต่อศาล ศาลก็ต้องพิพากษายกฟ้องเนื่องจากการกระทำนั้นไม่เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายและหากเป็นคดีประเภทยอมความไม่ได้ ซึ่งเป็นคดีที่มีความผิดต่อแผ่นดิน เป็นความผิดเกี่ยวกับรัฐจะยอมความกันไม่ได้ เช่นความผิดฐานฆ่าคนตายซึ่งได้บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๘ ความผิดฐานชิงทรัพย์ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๙ หรือความผิดฐานปล้นทรัพย์ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา



สถานีตำรวจภูธรป่าแป๋

Papae Police Station



๓๔๐ เป็นต้น โดยในการดำเนินคดีแม้ว่าผู้เสียหายจะไม่เอาผิดกับผู้กระทำผิดก็ตามแต่เมื่อผู้เสียหายได้แจ้งความร้องทุกข์ไว้แล้ว เรื่องดังกล่าวก็ไม่อาจจะยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์ได้ เจ้าพนักงานจะต้องดำเนินคดีต่อไป

อย่างไรก็ตามไม่ว่าจะเป็นคดีอาญาที่เป็นความผิดอันยอมความได้หรือ เป็นคดีอาญาซึ่งเป็นคดีที่ยอมความไม่ได้ จะต้องผ่านการรับคำร้องทุกข์โดยมีพนักงานสอบสวนเป็นผู้มีอำนาจในการรับเรื่องร้องทุกข์ก่อนการเนินคดีในชั้นต่อไปแต่เนื่องจากความผิดทางอาญามี ๒ ประเภทคือ ความผิดอาญาต่อแผ่นดิน (ความผิดยอมความไม่ได้) กับความผิดอาญาต่อส่วนตัว (ความผิดอันยอมความได้) หากเป็นกรณีคดีอาญาความผิดต่อส่วนตัว เมื่อมีการกระทำความผิดทางอาญาเกิดขึ้น ผู้เสียหายต้องร้องทุกข์ ต่อพนักงานสอบสวนตามระเบียบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๒๑ ก่อนเสมอ

ปัจจุบัน มีบุคคลที่ตกเป็นผู้เสียหายเนื่องจากการกระทำความผิดทางอาญาเป็นจำนวนมาก เนื่องจากสภาพ ทางเศรษฐกิจ ที่ฝืดเคือง ส่งผลกระทบให้มีผู้กระทำความผิดเพิ่มมากขึ้นผู้เสียหาย ซึ่งได้รับความเดือดร้อนต้องการที่ พึ่งทางกระบวนการยุติธรรมจึงต้องไปดำเนินการร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนแต่อาจจะถูกพนักงานสอบสวนใช้ ดุลยพินิจปฏิเสธไม่รับคำร้องทุกข์สำหรับประเทศไทยมีกฎหมายอาญา และมีระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่า ด้วยคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ ฉบับที่ ๙ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นบทบัญญัติในการควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ของ พนักงานตำรวจที่ทำหน้าที่สอบสวนไม่เปิดช่องว่างให้พนักงานสอบสวนนั้นใช้ดุลยพินิจในรับเรื่องร้องทุกข์ เพื่อนำคดี เข้าสู่กระบวนการยุติธรรม ซึ่งหากเป็นการร้องทุกข์ที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว หากพนักงานสอบสวนไม่รับเรื่องร้อง ทุกข์ถือเป็นการกระทำความผิดในทางอาญาซึ่งได้มีกฎหมายบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ เรื่อง ของความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการโดยการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบและความผิดทางวินัยฐานไม่ ปฏิบัติตามระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดีแต่ด้วยปัจจัยหลายประการทำให้พนักงานสอบสวนยอมใช้ดุลยพินิจไม่ รับคำร้องทุกข์ทั้งที่รู้ว่าสิ่งที่กระทำนั้นเป็นความผิดแต่เลือกที่จะเลี่ยงไม่รับคำร้องทุกข์เพื่อลดภาระของ ตนที่ล้นมือ เนื่องจากพนักงานสอบสวนมีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับภาระงานที่ล้น หรือบางครั้งใช้ดุลยพินิจโดยผิดพลาดไปโดย วินิจฉัยว่าเป็นคดีแพ่งเพราะบางคดีแทบจะแยกไม่ออกกว่าเป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญา หรือสาเหตุมาจากพนักงาน สอบสวนถูกคำสั่งโยกย้ายมาจากการปฏิบัติหน้าที่ฝ่าย



สถานีตำรวจภูธรป่าแป๋

Papae Police Station



อื่น ทำให้ขาดความชำนาญในการสอบสวน ขาดความมั่นใจ ในการปฏิบัติหน้าที่ขาดความรักและ รับผิดชอบในหน้าที่หรือเป็นเพราะนโยบายการบริหารงานภายในองค์กรทำให้ พนักงานสอบสวน ถูกผู้บังคับบัญชาแทรกแซงการใช้ดุลพินิจในการตัดสินใจ ส่งผลให้พนักงานสอบสวนไม่มีอิสระใน การตัดสินใจได้อย่างเต็มที่ จากปัญหาการใช้ดุลพินิจของพนักงานสอบสวนไม่รับคำร้องทุกข์ทำให้ ผู้เสียหายไม่สามารถเข้าถึงสิทธิ และทำให้ประชาชนขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมที่ เป็นที่พึ่งที่สำคัญยิ่ง หากกระบวนการยุติธรรมในชั้น สอบสวนไม่สามารถทำให้ประชาชนเข้าถึงการ ใช้สิทธิได้จริง กระบวนการยุติธรรมในชั้นต่อไปก็ไม่อาจดำเนินการ เพื่อสร้างความเป็นธรรมให้แก่ ประชาชนได้

การร้องทุกข์ กล่าวโทษ

“คำร้องทุกข์” ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒(๓) หมายถึง การที่ ผู้เสียหายได้ กล่าวหาต่อเจ้าหน้าที่ว่ามีผู้กระทำความผิดขึ้น จะรู้ตัวผู้กระทำความผิดหรือไม่ก็ตาม ซึ่งกระทำให้เกิดความเสียหาย แก่ผู้เสียหาย และการกล่าวหาเช่นนั้นได้กล่าวโดยมีเจตนาจะให้ ผู้กระทำความผิดได้รับโทษ

“คำกล่าวโทษ” ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒(๔) หมายถึงการ ที่บุคคลอื่นซึ่ง ไม่ใช่ผู้เสียหายได้กล่าวหาต่อเจ้าหน้าที่ ว่ามีบุคคลรู้ตัวหรือไม่ก็ดี ได้กระทำความผิด อย่างหนึ่งขึ้นกฎหมายวิธี พิจารณาความอาญา มาตรา ๑๒๓ ผู้เสียหายอาจร้องทุกข์ต่อพนักงาน สอบสวนได้ คำร้องทุกข์นั้นต้องปรากฏชื่อ และที่อยู่ของผู้ร้องทุกข์ ลักษณะแห่งความผิด พฤติการณ์ต่าง ๆ ที่ความผิดนั้นได้กระทำความเสียหายที่ได้รับ และชื่อหรือรูปพรรณของ ผู้กระทำความผิดเท่าที่จะบอกได้ คำร้องทุกข์นี้จะทำเป็นหนังสือหรือร้องด้วยปากก็ได้

ถ้าเป็นหนังสือต้องมีวันเดือนปีและลายมือชื่อของผู้ร้องทุกข์ถ้าร้องด้วยปากให้พนักงาน สอบสวนบันทึกไว้ ลงวันเดือนปีและลงลายมือชื่อผู้บันทึกกับผู้ร้องทุกข์ในบันทึกนั้น

ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยการรับเลขคำแจ้งความและเลขคดีอาญา พ.ศ. ๒๖๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๕ ให้ความหมายคำนิยามศัพท์ ดังนี้



สถานีตำรวจภูธรป่าแป๋

Papae Police Station



๑. “คำแจ้งความ” หมายความว่า เรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้แจ้งความได้แจ้งต่อผู้รับแจ้งความ โดยอ้างว่าได้มีการกระทำความผิดเกิดขึ้น

๒. “ผู้แจ้งความ” หมายความว่า บุคคลซึ่งมาแจ้งความต่อผู้รับแจ้งความ

๓. “ผู้รับแจ้งความ” หมายความว่า พนักงานสอบสวน ซึ่งได้รับแจ้งความจากผู้แจ้งความ

๔. “มูลความผิดทางอาญา” หมายความว่า การกระทำที่เข้าองค์ประกอบความผิดทางอาญารฐานใดฐานหนึ่ง

๕. “เลขคำแจ้งความ” หมายความว่า ลำดับการรับแจ้งความของผู้แจ้งความที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราว หรือ เหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งผู้แจ้งความอ้างว่าได้มีการกระทำความผิดทางอาญาเกิดขึ้น

๖. “เลขคดีอาญา” หมายความว่า ลำดับการรับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ เมื่อการสืบสวนสอบสวน ปรากฏว่ามีมูลความผิดทางอาญาเกิดขึ้น

๗. “สมุดบันทึกคำแจ้งความ” หมายความว่า สมุดที่ใช้บันทึกการออกเลขคำแจ้งความ รวมถึงบันทึกคำ แจ้งความในระบบสารสนเทศที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนด

๘. “สมุดบันทึกคดี” หมายความว่า สมุดที่ใช้บันทึกการออกเลขคดีอาญา รวมถึงบันทึกเลขคดีอาญาใน ระบบสารสนเทศที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนด

หลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจไม่รับแจ้งความร้องทุกข์ในคดีอาญาของพนักงานสอบสวน

๑. เป็นเรื่องทางแพ่ง

พนักงานสอบสวน จะลงบันทึกประจำวันและชี้แจงหลักกฎหมายให้ทราบ

๒. แจ้งความเป็นหลักฐาน

พนักงานสอบสวนตรวจสอบแล้ว เห็นว่าผู้แจ้งความร้องทุกข์ ไม่มีความประสงค์จำดำเนินคดีอาญา

๓. การแจ้งความร้องทุกข์ ผู้แจ้งไม่ลงลายมือชื่อ/ไม่ต้องถูกต้องตามระเบียบ



สถานีตำรวจภูธรป่าแป๋

Papae Police Station



การแจ้งความร้องทุกข์ ไม่ยอมลงลายมือชื่อ ถือว่าไม่ได้แจ้งความร้องทุกข์ตามระเบียบ เพราะผู้แจ้งต้องมีวัตถุประสงค์ให้พนักงานสอบสวนนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ หากไม่มีการระบุเจตนานี้ลงไป จะ ไม่ใช้การแจ้งความร้องทุกข์ตามระเบียบ ทั้งนี้เมื่อการแจ้งความนั้น ไม่ใช้การแจ้งความร้องทุกข์ หากความผิดนั้น เป็นความผิดต่อส่วนตัว พนักงานสอบสวนก็ไม่มีอำนาจ ที่จะสืบสวนหรือสอบสวนเพื่อทำสำนวน ส่งพนักงาน อัยการให้นำคดีขึ้นฟ้องต่อศาลได้

๔.บัตรสนเท่ห์

พนักงานสอบสวนจะไม่รับแจ้งความร้องทุกข์ ถ้าผู้กล่าวโทษไม่แจ้งว่าเป็นผู้ใด หรือใช้นามแฝง ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยการรับเลขคำแจ้งความ และเลขคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๖๕

ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยการรับเลขคำแจ้งความ และเลขคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๖๕ ได้กำหนด หลักเกณฑ์วิธีการให้พนักงานสอบสวน พิจารณาไม่รับคำร้องทุกข์ไว้ใน ข้อ ๕ ดังนี้ เมื่อมีผู้มาแจ้งความ แม้คำแจ้งความนั้นพนักงานสอบสวนเห็นว่ายังไม่แน่ชัดว่า เป็นคำร้องทุกข์หรือคำ กล่าวโทษ หรือเป็นเรื่องทางแพ่ง เมื่อพนักงานสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนผู้แจ้งความ และพยานที่ผู้แจ้งอ้างถึง หรือพยานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการดำเนินการอื่นทั้งหลายในการรวบรวมพยานหลักฐาน จนปรากฏชัดว่าไม่มีมูล ความผิดอาญาเกิดขึ้น ให้พนักงานสอบสวนรีบเสนอเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับชั้น ถึงหัวหน้าหน่วยงาน ที่มีอำนาจสอบสวน พิจารณาสั่งภายใน ๔๘ ชั่วโมง นับแต่เวลาที่รับเลขรับแจ้งความ กรณีหัวหน้าหน่วยงาน พิจารณาวินิจฉัยสั่งการแล้วเห็นว่า เป็นเรื่องในทางแพ่ง ก็ให้ชี้แจงทำความเข้าใจให้ผู้แจ้งทราบ และลงประจำวันเกี่ยวกับคดี พร้อมให้ผู้แจ้งลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

หากผู้แจ้งไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว และยืนยันจะให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนต่อไป ก็ให้ ดำเนินการตามความประสงค์ของผู้แจ้งความ พร้อมทั้งอธิบายให้ทราบถึงกรณีที่น่าจะต้องรับผิดชอบทางกฎหมาย ด้วย และนำข้อ ๔(๑) หรือ ข้อ ๔(๒) ของระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยการรับเลขคำแจ้งความและเลข คดีอาญา พ.ศ.๒๕๖ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๕ มาใช้โดยอนุโลม กรณีหัวหน้าหน่วยงานพิจารณาวินิจฉัยสั่งการแล้วเห็นว่า เป็นเรื่องที่มีมูลความผิดทางอาญา ไม่ว่าจะเป็น ความผิดอาญาแผ่นดินหรือความผิดต่อส่วนตัว ก็นำข้อ ๔(๑) หรือ ข้อ



สถานีตำรวจภูธรป่าแป๋

Papae Police Station



๔(๒) ของระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยการรับเลขคำแจ้งความและเลขคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๕ มาใช้โดยอนุโลม

และในกรณีต่อไปนี้พนักงานสอบสวนอาจใช้ดุลพินิจไม่ทำการสอบสวนได้คือ

๑. เมื่อผู้เสียหายขอความช่วยเหลือ แต่ไม่ยอมร้องทุกข์ตามระเบียบ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา มาตรา ๑๒๒ (๑)
๒. เมื่อผู้เสียหายฟ้องคดีเองโดยมิได้มีการร้องทุกข์ก่อน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา มาตรา ๑๒๒ (๒)
๓. เมื่อมีหนังสือกล่าวโทษเป็นบัตรสนเท่ห์หรือบุคคลที่กล่าวโทษด้วยปากไม่ยอมบอกว่า เขาเป็นใคร หรือไม่ยอมลงลายมือชื่อในคำกล่าวโทษ หรือบันทึกคำกล่าวโทษ ตามประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๒๒ (๓)